

ПРАВДА И КРИВДА

Живѣли си двама брата заедно. Много се обичали.

Завидѣлъ имъ дяволътъ. Накаралъ ги да се скаратъ и сбиятъ. По-голѣмиятъ братъ замахналъ съ едно дърво и ударилъ брата си въ окото. По-малкиятъ братъ се уплашилъ да го не убие бати му и побѣгналъ въ гората.

Като се мръкнало, той се качилъ да пренощува на едно високо дърво. Презъ нощъта чулъ разговоръ подъ дървото. Вслушалъ се и разбралъ, че бѣбръли дяволи. Тѣ се били събрали при главатаря си, да му казватъ кой какви злини е сторилъ презъ деня.

Единъ дяволъ рекълъ:

— Азъ скарахъ двама брата и по-стариятъ ослѣпи окото на по-малкия.

Другъ дяволъ казалъ:

— Азъ повредихъ една воденица съ деветъ камѣка. Тя никога нѣма да промели.

Трети дяволъ се обадилъ:

Азъ пѣкъ измамихъ царската дѣщеря, та се хлѣзна и си счупи двата крака.

Единъ старъ дяволъ, който седѣлъ отдѣсно до главатаря, се позасмѣлъ и рекълъ:

— И вие сте седнали да се хвалите! Мислите, че голѣма

работа сте свършили? Ако ослѣпениятъ братъ се омие отъ водата, що извира подъ това дърво, начаса ще прогледне. Ако нѣкой отнесе отъ водата и полѣе камѣнитѣ на воденицата, тя веднага ще трѣгне. Пѣкъ и царската дѣщеря, ако се омие отъ тая вода, тозчасъ ще оздравѣе.

Братътъ, сгушенъ между клонитѣ, чулъ всичко.

На сутринъта той си омилъ окото отъ извора подъ дървото и прогледналъ. Отишелъ после при воденичаря. Полѣлъ малко вода върху камѣнитѣ на воденицата, и тѣ трѣгнали.

Най-после отишелъ при царя и му казалъ:

— Царю честити, азъ се наемамъ да излѣкувамъ дѣщеря ти.

— Добре, — рекълъ царътъ, — ако я излѣкувашъ, ще те надаря богато. Ако ли пѣкъ не сполучишъ, ще ти взема живота.

Момчето дало на царската дѣщеря отъ лѣковитата вода. Тя си омила краката и начаса оздравѣла.

Тогава царътъ заповѣдалъ да му дадатъ много пари и добитѣкъ и да го изпратятъ като царъ.

Върналъ се братътъ вкъщи. Бати му, като го видѣлъ, сма-